

“मीठे बच्चे- बाबा हुनुहुन्छ सर्व सम्बन्धहरूको प्यारको सेकिन, एक मीठो माशुकलाई याद गर्नु भने बुद्धि सबैतिरबाट हट्नेछ ।”

प्रश्न:- कर्मातीत बन्ने सहज पुरुषार्थ वा युक्ति कुनचाहिँ हो ?

उत्तर:- भाइ-भाइको दृष्टिलाई पक्का गर्ने पुरुषार्थ गर । बुद्धिबाट एक बाबा सिवाय अरू सबै कुरा बिर्सियोस् । कुनै पनि देहधारी याद नआओस् तब कर्मातीत बन्नेछौ । आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्भन्नु- यो नै पुरुषार्थको लक्ष्य हो । भाइ-भाइ सम्भिएमा देहको दृष्टि, विकारी ख्यालहरू खतम हुनेछन् ।

ओम् शान्ति । डबल ओम् शान्ति । डबल कसरी भयो, यो त तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । बाबाले पनि बच्चाहरूलाई नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । पहिले त बाबाको नै निश्चय हुनुपर्छ किनकि उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । यसो त लौकिकमा अलग-अलग हुन्छन् । टिचर युवावस्थामा बनाइन्छ, गुरु ६० वर्षको आयुपछि बनाइन्छ । उहाँ त जब आउनुहुन्छ तीनवटै सेवा एकैचोटि गर्नुहुन्छ । भन्नुहुन्छ साना-ठूला सबैले पढ्न सक्छन् । बच्चाहरूको दिमाग एकदम ताजा हुन्छ । साना-ठूला सबै जीवहरूको आत्मा अवश्य हुन्छ, यो कुरा त बच्चाहरूले बुझिसकेका छन् । आत्मा जीवमा प्रवेश गर्छ । आत्मा र जीवमा फरक त छ नि । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई आत्मा र परमात्माको ज्ञान दिइन्छ । आत्मा त अविनाशी छ, बाँकी शरीर यहाँ भ्रष्टाचारबाट पैदा हुन्छ । वहाँ त भ्रष्टाचारको नाम नै हुँदैन । गायन गरिन्छ- सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ । श्रेष्ठाचारी र भ्रष्टाचारी अक्षर छ नि । यी सबै कुराहरू बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ । हाम्रा आत्माहरूका बुवाले हामीलाई पठाउनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई यो पक्का निश्चय हुनुपर्छ । बाबा आउनुहुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा । त्यसैले यसबाट सिद्ध हुन्छ कि कनिष्ठबाट पुरुषोत्तम बनाउनुहुन्छ । यो दुनियाँ नै कनिष्ठ तमोप्रधान छ, यसलाई रौरव नर्क भनिन्छ । अब हामीलाई फर्केर जानु छ, यसैले आफूलाई आत्मा सम्भ । बाबा आउनुभएको छ लिनको लागि । हामी भाइ-भाइ हौं- यो पक्का निश्चय गर । यो देह त रहने छैन । तब विकारको दृष्टि खतम हुनेछ । यो हो ठूलो गन्तव्य । यस गन्तव्यमा धेरै कमैले मात्र पुग्न सक्छन्, मेहनत छ । अन्त्य समयमा कुनै पनि चीज याद नआओस् यसलाई भनिन्छ कर्मातीत अवस्था । यो देह पनि विनाशी छ, यसबाट पनि ममत्व निस्कियोस् । पुरानो सम्बन्धमा ममत्व राख्नु छैन । अब त नयाँ सम्बन्धमा जानु छ । पुरानो स्त्री-पुरुषको आसुरी सम्बन्ध कति छी-छी छ । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ । अब फर्केर जानु छ । आत्मा-आत्मा सम्भदै गर्नु भने फेरि शरीरको भान रहनेछैन । स्त्री-पुरुषको आकर्षण निक्लनेछ । लेखिएको पनि छ अन्तकाल जो स्त्री सिमरे, ऐसे चिन्तन में जो मरे... यसैले भनिन्छ अन्तकालमा गंगाजल मुखमा होस्, कृष्णको याद होस् । भक्तिमार्गमा त कृष्णको याद रहन्छ । कृष्ण भगवानुवाच भनिदिन्छन् । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- देहको पनि याद गर्नु छैन । आफूलाई आत्मा सम्भ, सबैतिरबाट दिल हटाउँदै जाऊ । सबै सम्बन्धहरूको प्यार एकमा नै सेकिनजस्तै हुन्छ । सबैका मीठा र सबैका माशुक पनि हुनुहुन्छ । माशुक एउटै हुनुहुन्छ । तर भक्तिमार्गमा नाम कति राखिदिएका छन् । भक्तिको विस्तार धेरै छ । यज्ञ, तप, दान, तीर्थ, व्रत गर्नु, शास्त्र पढ्नु- यी सबै भक्तिका सामाग्री हुन् । ज्ञानको सामाग्री त केही पनि छैन । यो पनि तिमी सम्झाउनको लागि नोट गर्छौ । बाँकी तिम्रो कागज आदि केही पनि रहनेछैन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी शान्तिधामबाट आएका थियौ, शान्त नै थियौ । शान्तिका सागरबाट तिमी शान्तिको, पवित्रताको वर्सा लिन्छौ । अहिले तिमी वर्सा लिइरहेका छौ नि । ज्ञान पनि लिदै छौ । पद सामुन्ने खडा छ । यो ज्ञान बाबा बाहेक कसैले दिन सक्दैन । यो हो रूहानी ज्ञान । रूहानी बाबा रूहानी ज्ञान दिनको लागि एकैचोटि आउनुहुन्छ । उहाँलाई भनिन्छ पनि पतित-पावन ।

बिहान बच्चाहरूलाई बसेर अभ्यास (ड्रिल) गराउनुहुन्छ । वास्तवमा यसलाई अभ्यास भन्न पनि मिल्दैन । बाबा केवल भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर । कति सहज छ । तिमी आत्मा हौ नि । कहाँबाट आएका हौ ? परमधामबाट । यसरी अरू कसैले पनि सोध्न सक्दैन । पारलौकिक बाबाले नै बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, परमधामबाट आएका हौ नि, यस शरीरमा पार्ट बजाउन । पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा अब नाटक पूरा भयो । आत्मा पतित बनेको छ त्यसैले शरीर पनि पतित बनेको छ । सुनमा नै रसायन पर्छ फेरि त्यसलाई गलाइन्छ । ती संन्यासीहरूले यसरी अर्थ कहिले पनि सम्झाउनेछैनन् । उनीहरू त ईश्वरलाई जान्दैन जान्दैनन् । “बाबासँग योग राख”- यो मान्दै मान्दैनन् । बाबाले जे सिकाउनुहुन्छ त्यो अरू कसैले सिकाउन सक्दैन । यसमा त

प्राक्कितलमा मेहनत गर्नुपर्छ । बाबाले त कति सहज तरिकाले सम्झाउनुहुन्छ । गायन पनि छ— पतित-पावन हुनुहुन्छ, सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै श्री-श्री भनिन्छ, त्यस्तै श्री भनिन्छ देवताहरूलाई । उनीहरूलाई शोभा दिन्छ । उनीहरूका आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन् । आत्मालाई त कसैले निर्लेप भन्न सक्दैन । आत्माले नै ८४ जन्म लिन्छ । तर मनुष्यहरूले नजान्नाको कारण पतित भ्रष्टाचारी (अनराइटिस) बनेका छन् । एक बाबा नै आएर सदाचारी (राइटिस) बनाउनुहुन्छ । रावणले भ्रष्टाचारी बनाउँछ । चित्र त तिम्रो पासमा छन् । बाँकी यस्तो १० शिर भएको रावण कुनै हुँदैन । सत्य युगमा त रावणै हुँदैन, यो त स्पष्ट छ । तर जो सुन्नेवाला हुन्छन् उनीहरूले भन्नेछन्— यहाँको कलमी (सेपलिंग) हो । कसैले कम सुन्नेछ, कसैले धेरै सुन्नेछ । भक्तिमार्गको हेर विस्तार कति छ । अनेक प्रकारका भक्त छन् । भगाए भनेर पहिलेदेखि नै सुनेका छन् । कृष्णको लागि पनि भन्छन् नि भगाए भनेर । फेरि यस्तो कृष्णलाई प्यार किन गर्छन् ? पुन्छन् किन ? त्यसैले बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, कृष्ण त पहिलो राजकुमार हुन् । उनी कति बुद्धिमान् होलान् । सारा विश्वका मालिक के कम बुद्धिमान् होलान् त । वहाँ उनको कुनै मन्त्री आदि हुँदैन । राय लिनुपर्ने आवश्यकता हुँदैन । राय लिएर त सम्पूर्ण बनेका हुन्, फेरि राय किन लिने ? तिमीलाई आधाकल्प कसैको राय लिनु पर्दैन । स्वर्ग र नर्कको नाम पनि सुनेका छौ । यो त स्वर्ग हुन सक्दैन । पत्थरबुद्धि छन् किनकि सम्झन्छन्— यहाँ हामीसँग धन छ, महल आदि सबै छ, यो नै स्वर्ग हो । तर तिमी जान्दछौ— स्वर्ग त हुन्छ नयाँ दुनियाँमा । स्वर्गमा त सबै सद्गतिमा हुन्छन् । स्वर्ग-नर्क सँगसँगै कहाँ हुन्छ र । स्वर्ग केलाई भनिन्छ, त्यसको आयु कति छ— यो सबै बाबाले तिमीलाई सम्झाउनुभएको छ । दुनियाँ त एउटै छ । नयाँलाई सत्ययुग, पुरानोलाई कलियुग भनिन्छ । अब भक्तिमार्ग समाप्त हुनु छ । भक्ति पछि चाहिन्छ ज्ञान । सबै जीवात्माहरू पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा पतित बनेका छन् । यो पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ— तिमीले सुख ज्यादा पाउँछौ । ३/४ हुन्छ सुख, बाँकी १/४ हुन्छ दुःख । यसमा पनि जब तमोप्रधान हुन्छन् तब दुःख बढी हुन्छ । आधा-आधा भयो भने मजा कसरी हुन्छ । मजा तब हुन्छ जब स्वर्गमा दुःखको नाम-निशान हुँदैन, त्यसैले त स्वर्गलाई सबैले याद गर्छन् । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँको यो बेहदको खेल हो, जसलाई कसैले पनि जान्न सक्दैन । बाबाले तिमीहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ, बाँकी सबै जो छन् ती आधाकल्प पछि नै आउँछन् । आधाकल्पमा हुन्छौ केवल तिमी सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी । तिमी पवित्र रहन्छौ यसैले तिम्रो आयु लामो हुन्छ र दुनियाँ पनि नयाँ हुन्छ । वहाँ हरेक कुरा नयाँ हुन्छ, अनाज, पानी, धर्ती आदि सबै नयाँ । पछि गएर तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो-यस्तो हुन्छ भनी सबै साक्षात्कार हुँदै जानेछ । शुरूमा पनि भयो फेरि पछि पनि हुनुपर्छ । नजिक आएपछि खुसी हुँदै जानेछ । मनुष्यहरू बाहिर देशबाट आफ्नो देशमा आउँदा खुशी हुन्छन् नि । कोही बाहिर कतै मर्छ भने उसलाई जहाजबाट भए पनि आफ्नो देशमा लिएर आउँछन् । सबैभन्दा उत्तम पवित्र धर्ती हो भारतवर्ष । भारतवर्षको महिमालाई तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले जान्दैन । विश्वको आश्चर्य हो नि— त्यसको नाम हो स्वर्ग । उनीहरू जुन आश्चर्य देखाउँछन्, ती सबै नर्कको हुन् । कहाँ नर्कको आश्चर्य, कहाँ स्वर्गको— रात दिनको फरक छ । नर्कको आश्चर्यलाई पनि धेरै मनुष्य हेर्न जान्छन् । कति धेरै मन्दिर छन् । वहाँ त मन्दिर हुँदैनन् । प्राकृतिक सौन्दर्य रहन्छ । मनुष्य धेरै कम हुन्छन् । सुगन्ध आदिको पनि आवश्यकता रहँदैन । हरेकको आफ्नो-आफ्नो फस्टक्लास बगैँचा हुन्छ, फस्टक्लास फूल हुन्छन् । वहाँको त हावा पनि फस्टक्लास हुन्छ । गर्मी आदिले कहिल्यै सताउनेछैन । सधैं एकनासको मौसम हुनेछ । अगरबत्तीको पनि आवश्यकता रहनेछैन । स्वर्गको त नाम सुन्ने बित्तिकै मुखमा पानी आउँछ । तिमी भन्नेछौ यस्तो स्वर्गमा त तुरुन्तै पुग्न पाए हुन्थ्यो, किनकि तिमी स्वर्गलाई जान्दछौ तर फेरि दिलले भन्छ— अहिले त हामी बेहदका बाबाको साथमा छौ, बाबाले पढाउनुहुन्छ, यस्तो मौका फेरि कहाँ मिल्छ र ! यहाँ मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्, वहाँ देवताहरूले देवताहरूलाई पढाउनेछन् । यहाँ त बाबाले पढाउनुहुन्छ । रात-दिनको फरक छ ! कति खुसी हुनुपर्छ ।

८४ जन्म पनि तिमीले लिएका छौ । तिमीले नै विश्वको इतिहास-भूगोललाई जान्दछौ— हामीले त अनेक पटक यो राज्य लियौं अनि फेरि रावण राज्यमा आयौं । अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी एक जन्म पवित्र बन्यौ भने २१ जन्म तिमी पावन बन्नेछौ । किन नबन्ने ! तर माया यस्तो छ, भाइ-बहिनीको स्मृतिले मात्र पनि दृष्टि बदलिदैन (दाल गल्दैन), कच्चा नै रहन्छन् । दृष्टि तब शुद्ध हुनेछ (दाल तब गल्नेछ) जब आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइ सम्झन्छौ । देहको भान निकलियोस् । यो हो मेहनत । धेरै सहज पनि छ । कसैलाई धेरै कठिन छ भनेमा उनीहरूको

दिल हट्नेछ, यसैले यसको नाम नै छ सहज याद । ज्ञान पनि सहज छ । ८४ को चक्रलाई जान्नु छ, पहिले-पहिले बाबाको परिचय दिनुपर्छ । बाबाको यादबाट नै आत्माको खिया (जंक) उड्नेछ अनि पवित्र दुनियाँको वर्सा पाउनेछौ । पहिले बाबालाई याद गर । भारतवर्षको प्राचीन योग भन्छन्, जसबाट विश्वको बादशाही मिल्छ । कति वर्ष प्राचीन (पुरानो) भयो त ? तब लाखौं वर्ष भन्छन् । तिमी जान्दछौ— ५ हजार वर्षको कुरा हो, उही राजयोग बाबाले फेरि सिकाउँदै हुनुहुन्छ यसमा अलमलिने आवश्यकता छैन । सोधिन्छ तिमी आत्माहरूको निवास स्थान कहाँ हो ? भन्नेछौ— हाम्रो निवास स्थान भृकुटी हो । त्यसैले आत्मालाई नै देख्नु छ । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले मिल्छ फेरि वहाँ ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन । मुक्ति-जीवनमुक्तिलाई पायौ, समाप्त । मुक्तिमा रहनेहरू पनि आफ्नो समयमा जीवमुक्तिमा आएर सुख प्राप्त गर्छन् । सबै मुक्ति हुँदै जीवनमुक्तिमा आउँछन् । यहाँबाट शान्तिधाम जानेछन् अरू कुनै दुनियाँ छैन । ड्रामा अनुसार सबैलाई फर्केर जानु नै छ । विनाशको तयारी भइरहेको छ । यति खर्च गरेर बम बनाउँछन् भने राख्नको लागि मात्र कहाँ हो र । बारूद हो नै विनाशको लागि । सत्ययुग-त्रेतामा यी चीजहरू हुँदैनन् । अब ८४ जन्म पूरा भए, हामी यो शरीर छोडेर घर जानेछौ । दीप मालामा सबैले राम्रा-राम्रा कपडा लगाउँछन् नि । तिमी आत्माहरू पनि नयाँ बन्छौ । यो हो बेहदको कुरा । आत्मा पवित्र बन्नाले शरीर पनि फस्टक्लास मिल्छ । यस समयमा बनावटी (आर्टिफिसियल) फेशन गर्छन्, पाउडर आदि लगाएर सुन्दर बन्छन् । वहाँ त प्राकृतिक (नेचुरल) सुन्दरता हुन्छ । आत्मा सदाको लागि सुन्दर बन्छ । यो त तिमीले सम्झन्छौ । स्कूलमा सबै एकनास हुँदैनन् । तिमी पनि यस्तै लक्ष्मी-नारायण बन्ने पुरुषार्थ गर्छौ ।

यो हो तिम्रो ईश्वरीय कुल । फेरि हुन्छ सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी घराना । तिमी ब्राह्मणहरूमा राजाई छैन । तिमी अहिले संगममा छौ । कलियुगमा अहिले राजाई छैन । कुनै राजाई रहन्छ पनि, शून्य (निल) त कहिल्यै हुँदैन । अब तिमी यो बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । देख्दछौ— हामी आत्माहरू भाइ-भाइ हौं, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— एकअर्कालाई भाइ-भाइ देख । ज्ञानको तेस्रो नेत्र त मिलेको छ । तिमी आत्मा कहाँ निवास गर्छौ ? आत्मा भाइले सोध्छ, आत्मा कहाँ रहन्छ ? भन्छन्— यहाँ भृकुटीमा । यो त साधारण कुरा हो । एक बाबा बाहेक अरू केही पनि याद नआओस् । पछि गएर शरीर पनि बाबाको यादमा छुटोस्— यो अभ्यास पक्का गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सत्ययुगमा फस्टक्लास सुन्दर शरीर प्राप्त गर्नको लागि अहिले आत्मालाई पावन बनाउनु छ, खिया निकाल्नु छ । बनावटी फेशन गर्नु छैन ।
- २) सदा पवित्र बन्नको लागि एक बाबा बाहेक केही पनि याद नआओस् यो अभ्यास गर्नु छ । यो देह पनि बिसियोस् । भाइ-भाइको दृष्टि स्वाभाविक पक्का होस् ।

वरदानः— आफ्नो राज्य अधिकारी वा पूज्य स्वरूपको स्मृतिद्वारा दाता बनेर दिनेवाला सर्व खजानाले सम्पन्न भव । म पूज्य आत्मा अरूलाई दिनेवाला दाता हुँ, लेवता होइन, देवता हुँ— यो स्मृति सदैव रहोस् । जसरी बाबाले तिमीहरू सबैलाई आफै दिनुभयो त्यसैगरी तिमी पनि मास्टर दाता बनेर दिदै जाऊ, नमाँग । आफ्नो राज्य अधिकारी वा पूज्य स्वरूपको स्मृतिमा स्थित होऊ । आज सम्म पनि तिम्रो जड चित्रसँग गएर मार्ने गर्छन्, भन्दछन्— हामीलाई बचाउनुहोस् । त्यसैले तिमी बचाउनेवाला हौ, बचाऊ-बचाऊ भन्नेवाला होइन । तर दाता बन्नको लागि यादद्वारा, सेवाद्वारा, शुभ भावना, शुभ कामनाद्वारा सर्व खजानामा सम्पन्न बन ।

स्लोगनः— चलन र चेहराको प्रसन्नता नै रूहानी व्यक्तित्व (पर्सनालिटी) को निशानी हो ।